

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. maj 2011
Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2010-740-0492
Dok.: TBJ41007

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om retsafgifter (Forhøjelse af beløbsgrænse for den forenkede inkassoproses m.v.), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. maj 2011.

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om retsafgifter (Forhøjelse af beløbsgrænse for den forenkledede inkassoprocess m.v.) (L 201):

”Ministeren bedes kommentere høringssvarene fra Danske Advokater, Vestre Landsret, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Østre Landsret, Advokatrådet og Domstolsstyrelsen.”

Svar:

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer har ikke bemærkninger til lovudkastet.

Danske Advokater anfører generelt, at overvejelser om eventuelle lemper af advokaternes møderetsmonopol bør ske på et oplyst og nøje afbalanceret grundlag, hvori indgår en afvejning af konkurrencehensyn over for de vægtige hensyn, der ligger bag reglerne inden for et givent område. Isoleret set er den foreslåede ændring af beløbsgrænsen i forhold til sager efter den forenkledede inkassoprocess efter Danske Advokaters opfattelse ikke problematisk ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning. Danske Advokater noterer med tilfredshed, at der ikke foreslås en ændring af beløbsgrænsen i småsagsprocessen, og bemærker, at en sådan ændring ville rejse betydelige retssikkerhedsmæssige spørgsmål navnlig henset til de tungtvejende hensyn, der ligger bag reglerne og møderetsmonopolet både i forhold til klienternes behov for kvalificeret bistand, hensynet til domstolene og mere overordnede samfundsmæssige hensyn. Danske Advokater bemærker endvidere, at de foreslåede regler om beregning af retsafgift vil gøre beregningen mindre enkel end hidtil.

Vestre Landsret og **Østre Landsret** kan tiltræde de synspunkter, som er anført i udtalelsen fra byretspræsidenterne.

Domstolsstyrelsen er enig med byretspræsidenterne i, at det af flere årsager vil være hensigtsmæssigt, at beløbsgrænserne i småsager og inkassosager er ens. Behandlingen af småsager er imidlertid noget mere ressourcekrævende for retterne end almindelige civile sager, hvor parterne er repræsenteret af en advokat. Domstolsstyrelsen vurderer, at en forhøjelse af beløbsgrænsen i småsagsprocessen derudover vil kunne medføre stigning i antallet af småsager, der ikke nødvendigvis modsvares af et tilsvarende fald i antallet af civile sager. En forhøjelse af beløbsgrænsen i

småsagsprocessen vil derfor medføre en merbelastning af domstolene, der ikke kan afholdes inden for domstolenes nuværende bevillingsmæssige rammer.

Om forhøjelsen af beløbsgrænsen og forholdet til småsagsprocessen henvises generelt til Justitsministeriets bemærkninger til høringssvarene fra byretspræsidenterne, Dommerfuldmægtigforeningen og HK Landsklubben Danmarks Domstole i den kommenterede høringsoversigt, som er sendt til Folketingets Retsudvalg den 29. april 2011.

For så vidt angår bemærkningen fra Danske Advokater om, at de foreslåede regler om beregning af retsafgift vil gøre beregningen mindre enkel end hidtil, skal Justitsministeriet bemærke, at formålet med det fremsatte lovforslag, som der er redegjort nærmere for i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.1 og 3.2.2, ikke som sådan er billigere indrivelse, men at lempe advokaters møderetsmonopol i sager, der kan behandles efter den forenklede inkassoproces, og som angår krav på op til 100.000 kr., for dermed at øge konkurrencen blandt de personer, der efter retsplejelovens § 260 kan repræsentere parterne i disse sager.

Det foreslås derfor, at retsafgiften for betalingspåkrav, der angår mere end 50.000 kr., fastsættes, så den svarer til den retsafgift, der skal betales, hvis sagen ikke føres efter den forenklede inkassoproces. Efter forslaget sidestilles indlevering af et betalingspåkrav, som angår mere end 50.000 kr., således med indlevering af en stævning med hensyn til retsafgifter. Beregningen af retsafgift vil således svare til den, der efter gældende ret skal foretages ved anlæg af et civilt søgsmål.

Advokatrådet savner i lovforslaget en gennemgang af de erfaringer, der på nuværende tidspunkt er høstet vedrørende den forenklede inkassoproces. Advokatrådet finder, at der bør tilvejebringes et væsentligt bedre grundlag for overvejelserne om at ændre møderetsreglerne, inden forslaget herom gennemføres, og anmoder om, at repræsentanter for aktørerne i småsagsprocessen inddrages i det forberedende arbejde.

Som anført i den kommenterede høringsoversigt til høringssvarene fra byretspræsidenterne, Dommerfuldmægtigforeningen og HK Landsklubben Danmarks Domstole kan den forenklede inkassoproces i modsætning til småsagsprocessen kun anvendes, hvor fordringshaveren ikke forventer, at skyldneren har indsigelser mod kravet eller vil gøre modkrav gæl-

dende. De sager, der kan behandles efter den forenkede inkassoprocess, er således i modsætning til de sager, der kan behandles i småsagsprocessen, som altovervejende hovedregel ikke-tvistige. Endvidere er de opgaver, som en repræsentant for en part skal udføre efter den forenkede inkassoprocess, relativt begrænsede. Opgaverne omfatter navnlig ikke møde i retten, som det er tilfældet i småsagsprocessen.

Justitsministeriet har derfor fundet det ubetænkeligt at forhøje beløbsgrænsen for den forenkede inkassoprocess på det foreliggende grundlag.

Justitsministeriet vil som anført i den kommenterede høringsoversigt naturligvis i lyset af de indkomne høringssvar følge området nøje. Justitsministeriet er således indstillet på at lade forhøjelsen af beløbsgrænsen for betalingspåkrav være omfattet af lovovervågning.

Justitsministeriet finder det væsentligt, at de nye regler kommer til at virke i en periode, inden det vurderes, om der måtte være behov for ændringer.

Justitsministeriet vil derfor 3 år efter lovforslagets ikrafttræden udarbejde en redegørelse om de praktiske erfaringer med den nye beløbsgrænse. Redegørelsen vil blive sendt i høring hos de myndigheder og organisationer, der blev hørt over lovforslaget, med henblik på at indhente oplysninger om disses eventuelle erfaringer med den ændrede beløbsgrænse. Disse oplysninger vil blive indarbejdet i redegørelsen, og den samlede redegørelse vil derefter blive sendt til Folketingets Retsudvalg.